

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

Народно събрание			
✓ Закон за запасите от нефт и нефтопродукти	1		
✓ Закон за публичните финанси	26		
✓ Закон за изменение и допълнение на Закона за приватизация и следприватизационен контрол	79		
Министерски съвет			
✓ Постановление № 26 от 6 февруари 2013 г. за изменение и допълнение на Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране, приета с Постановление № 235 на Министерския съвет от 1998 г.	79		
✓ Постановление № 27 от 7 февруари 2013 г. за предоставяне на допълнителни бюджетни кредити по бюджета на		Министерството на регионалното развитие и благоустройството за 2013 г. 80	
		Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията	
		✓ Изменения и допълнения на приложения „А“ и „В“ на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR)	81
		Министерство на здравеопазването	
		✓ Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 12 от 2011 г. за условията и реда за заплащане на лечение на български граждани в чужбина по чл. 82, ал. 1, т. 8 от Закона за здравето	157

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УКАЗ № 22

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за запасите от нефт и нефтопродукти, приет от ХLI Народно събрание на 31 януари 2013 г.

Издаден в София на 8 февруари 2013 г.

Президент на републиката:

Росен Плевнелиев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:

Диана Ковачева

ЗАКОН

за запасите от нефт и нефтопродукти

Г л а в а п ъ р в а

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат обществените отношения, свързани със създаването, съхраняването, обновяването, ползването и

възстановяването на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти и целеви запаси от нефтопродукти, както и се въвеждат необходимите процедури за преодоляването на евентуален сериозен недостиг.

(2) Запасите по ал. 1 имат за цел да осигурят снабдяването с течни горива в случаите на затрудняване на доставките или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти в страната, в другите държави – членки на Европейския съюз, и/или съгласно влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси.

(3) Запасите по ал. 1 се създават отделно от държавните резерви и военновременните запаси и всякакъв друг вид запаси от горива, създавани на територията на страната, съгласно действащото законодателство.

Чл. 2. (1) По реда на този закон се създават, съхраняват, обновяват, ползват, възстановяват и контролират запаси за извънредни ситуации от нефт и следните категории нефтопродукти:

1. автомобилни бензини;

2. газьоли, реактивни горива от керосинов тип и гориво за дизелови двигатели;

3. котелни горива;

4. газ пропан-бутан.

(2) По реда на този закон се създават, съхраняват, обновяват, ползват, възстановяват и контролират целеви запаси от следните категории нефтопродукти:

1. автомобилни бензини;

2. газьоли, реактивни горива от керосинов тип и гориво за дизелови двигатели.

(3) Целевите запаси по ал. 2 представляват част от запасите за извънредни ситуации и се създават и поддържат от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“. Министерският съвет преценява необходимостта от създаването на целеви запаси.

(4) Този закон не се прилага за нефта и нефтопродуктите, включени в ал. 1, които са доставени на територията на страната в промишлени опаковки с нетно тегло до 1 кг.

Чл. 3. (1) Запасите за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти и целевите запаси от нефтопродукти, които се създават и поддържат от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, са частна държавна собственост, финансират се от държавния бюджет и се включват в общото количество от запаси по този закон. Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ създава и поддържа запаси за извънредни ситуации и целеви запаси от автомобилни бензини, клас С, и горива за дизелови двигатели, клас Е.

(2) Покупките и задължителното застраховане на запаси по ал. 1 се осъществяват от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ при условията и по реда на Закона за обществените поръчки, а продажбите се извършват чрез лицензираните стокови борси.

(3) Запасите от нефтопродукти, които се поддържат от енергийните предприятия по реда на чл. 85, ал. 1 и чл. 128 от Закона за енергетиката за тяхна сметка, се включват в общото количество запаси по този закон.

(4) Задължените лица сами организират и финансират за своя сметка и със свои средства създаването, съхраняването, обновяването и възстановяването на определените им нива на запасите за извънредни ситуации.

Чл. 4. (1) Задължените лица изготвят и представят в Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ ежемесечно до 15-о число справка-декларация по образец за предходния календарен месец с информация за:

1. нивото, състоянието и местата за съхраняване на определените им запаси за извънредни ситуации, създадени и съхранявани от тях както на територията на страната, така и на територията на други държави – членки на Европейския съюз;

2. вида и количествата търговски запаси, поддържани от тях през предходния календарен месец на територията на страната;

3. количествата нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1, които през предходния календарен месец са:

а) внесени при режим на внос;

б) доставени на територията на страната от вътрешнообщностни пристигания;

в) произведени на територията на страната.

(2) Всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, както и техните клонове, които са извършвали на територията на страната през предходната календарна година дейности по производство, възлагане на производство, внос и вътрешнообщностни пристигания на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и/или внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите и тежки горива, изготвят и представят в Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година с информация за:

1. количествата нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите и тежки горива, вложени в производството от рафинериите, включително при договор за възлагане на производство и/или преработка;

2. произведените, потребените за собствени нужди и/или продадените за потребление количества нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива;

3. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива, възложени за производство и/или преработка, както и за потребените от тях и/или продадените за потребление;

4. количествата внесени, изнесени, доставени от вътрешнообщностни пристигания, вътрешнообщностни изпращания и бункерни доставки на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1;

5. количествата внесени, изнесени, доставени от вътрешнообщностни пристигания, вътрешнообщностни изпращания и бункерни доставки на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива и нефта;

6. количествата нефта, произведена от рафинериите, върната в тях и използвана за техни нужди;

7. наличните количества нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива, нефта и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 към 1 януари и към 31 декември на предходната календарна година;

8. количествата нефт и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1, предназначени за Българската армия, за създаване и/или възстановяване на държавни резерви, военновременни запаси, ведомствени военновременни запаси, запаси за извънредни ситуации и целеви запаси от горива.

(3) Агенция „Митници“ изготвя и представя в Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ информация от

единните административни документи и придружителните административни документи относно нефтопродукти по Приложение Б, подточка 4. 1 „Енергийни продукти, за които се прилага“ към Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор (ОВ, L 304/1 от 14 ноември 2008 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1099/2008“. Информацията включва данни относно описанието на нефтопродуктите, тяхното количество, държавата на изпращане и на получаване и се предоставя по кодове съобразно глава 27 от Комбинирана номенклатура на Европейския съюз от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г. за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ, L 282/1 от 28 октомври 2011 г.), наричан по-нататък „Регламент за изпълнение (ЕС) № 1006/2011“, както следва:

1. ежесечно до 15-о число за предходния календарен месец относно количествата осъществени внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и за лицата, които са ги осъществили;

2. ежегодно до 31 януари за предходната календарна година относно количествата осъществени внос, износ, корабно и самолетно снабдяване, вътрешнообщностни пристигания и вътрешнообщностни изпращания на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива, нефт и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и за лицата, които са ги осъществили.

(4) Министерството на икономиката, енергетиката и туризма изготвя и представя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“:

1. ежесечно до 15-о число за предходния календарен месец информация за запасите от нефтопродукти по видове и количества, които са поддържани от енергийните предприятия по реда на чл. 85, ал. 1 и чл. 128 от Закона за енергетиката;

2. ежегодно до 31 януари информация за видовете и количествата нефтопродукти, които ще бъдат поддържани през текущата календарна година.

(5) Националният статистически институт изготвя и представя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“:

1. ежесечно до 15-о число за предходния календарен месец информация за вида и общите количества търговски запаси, поддържани на територията на страната;

2. ежегодно до 31 януари информация за количествата преработен на територията на страната нефт, количествата нефтопро-

дукти, включително нефт и тежки горива, произведени на територията на страната, по производители, за вида и общите количества търговски запаси към 1 януари и 31 декември на предходната календарна година.

(6) Министерството на отбраната изготвя и представя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ ежегодно до 31 януари информация за количествата и видовете нефтопродукти, закупени през предходната календарна година за нуждите на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, за създаване, поддържане и/или възстановяване на ведомствени военновременни запаси или за въоръжените сили на други държави – членки на Европейския съюз, или на трети държави, или на международни организации, пребиваващи или преминаващи през територията на страната, както и за лицата, които са ги доставили.

(7) Министерството на вътрешните работи изготвя и представя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ ежегодно до 31 януари информация за количествата и видовете нефтопродукти, закупени през предходната календарна година за създаване, поддържане и/или възстановяване на ведомствени военновременни запаси, както и за лицата, които са ги доставили.

(8) Информацията по ал. 3 – 7 се предоставя на хартиен и електронен носител, а когато съдържа класифицирана информация, се предоставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация.

(9) Териториалните дирекции на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ за целите на статистическото докладване към Европейската комисия, както и за осъществяване на текущ контрол на наличностите, подават ежесечно до 15-о число информация относно действително съхраняваните нефтопродукти в петролните бази, предоставени за управление на агенцията, намиращи се в техния териториален обхват.

Чл. 5. (1) Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ изготвя и предоставя ежесечно статистическа справка на Европейската комисия съгласно установените от нея срокове и форма за:

1. количествата запаси за извънредни ситуации, съхранявани на територията на Република България, към последния ден на всеки календарен месец; справката включва и информация за количествата и вида на запасите, съхранявани на територията на страната за сметка на други държави – членки на Европейския съюз, както и за национални запаси за извънредни ситуации, съхранявани на територията на други държави – членки на Европейския съюз;

2. количествата и вида целеви запаси, съхранявани на територията на Република България, по категории нефтопродукти към последния ден от всеки календарен месец; справката включва и информация по вид и количество за запасите, съхранявани на територията на страната в полза на други държави – членки на Европейския съюз, както и на съхранявани на тяхна територия целеви запаси на Република България;

3. съхраняваните на територията на страната общи количества търговски запаси, предоставени въз основа на данните по чл. 4, ал. 5, т. 1, без да включва информация относно местонахождението на запасите и техните собственици.

(2) Статистическата справка не може да включва количества запаси от нефт и нефтопродукти, които са предмет на изземване и/или принудително изпълнение, както и такива, създадени от предприятия с открито производство по несъстоятелност или с увърден от съда план за оздравяване.

(3) Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ ежегодно до 25 февруари изготвя извадка от регистъра на запасите за извънредни ситуации по видове и количества към последния ден на предходната календарна година, без да се включва информация относно местонахождението на запасите.

(4) В случай че не са създадени целеви запаси или нивата им представляват по-малко от 30 дни обезпечение на потреблението в страната, Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ изготвя ежегодно до 31 януари доклад с анализ на предприетите мерки, които да гарантират през текущата година наличността и физическата достъпност на запасите за извънредни ситуации. В доклада се посочват и разпоредбите, въз основа на които се контролира използването на тези запаси в случай на затруднение в доставките или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти.

(5) По искане на Европейската комисия Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ предоставя, в посочения в искането срок, копие от:

1. регистъра на запасите за извънредни ситуации с пропусната информация относно местонахождението им;

2. регистъра на целевите запаси с пропусната информация относно местонахождението им;

3. съответните статистически справки;

4. плана за намеса при извънредни ситуации и свързаните с него организационни мерки.

(6) За информацията по ал. 3 – 5 се уведомява министърът на икономиката, енергетиката и туризма. Информацията се предоставя на Европейската комисия по ред, определен от Министерския съвет.

(7) Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ предоставя ежемесечно на Националния статистически институт за целите на статистическото докладване по системата Евростат в срок до 24-о число на текущия месец информация по видове и количества за създадените и поддържаните запаси по този закон от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ през предходния календарен месец на територията на страната и/или на друга държава – членка на Европейския съюз.

(8) По искане на Министерския съвет или на министъра на икономиката, енергетиката и туризма председателят на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ предоставя информация относно нивото и състоянието на запасите за извънредни ситуации и на целевите запаси.

Г л а в а в т о р а

ДЪРЖАВЕН НАДЗОР ВЪРХУ СЪЗДАВАНЕТО, СЪХРАНЯВАНЕТО, ОБНОВЯВАНЕТО, ПОЛЗВАНЕТО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ЗАПАСИТЕ ЗА ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ И НА ЦЕЛЕВИТЕ ЗАПАСИ

Чл. 6. (1) Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, наричана по-нататък „агенцията“, е орган на централната изпълнителна власт и изпълнява функциите на централна структура за управление на запасите.

(2) Агенцията осъществява държавния надзор върху създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запасите по този закон с цел осигуряване на снабдяването с течни горива в случаите по чл. 1, ал. 2.

Чл. 7. (1) Агенцията:

1. организира и контролира създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запасите от нефт и нефтопродукти по този закон;

2. контролира съхраняването на територията на страната на запаси от нефт и нефтопродукти, създадени за изпълнение на задълженията на други държави – членки на Европейския съюз;

3. закупува, съхранява, обновява и продава запаси от нефт и нефтопродукти по чл. 3, ал. 1 и 2;

4. води регистри на:

а) задължените лица;

б) регистрираните по чл. 38 складове за съхраняване на нефт и нефтопродукти;

в) всички създадени и поддържани запаси за извънредни ситуации;

г) всички създадени и поддържани целеви запаси;

5. съхранява на хартиен и електронен носител водените регистри;

6. публикува ежемесечно на интернет страницата на агенцията информация за текущите нива на запасите от нефт и нефтопродукти по този закон;

7. установява и изчислява среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания, както и среднодневното потребление на нефтопродукти на територията на страната през предходната календарна година въз основа на равностойността в нефт;

8. изчислява общото и индивидуалните нива на запасите по видове и количества, които трябва да се поддържат от задължените лица и от агенцията;

9. публикува ежегодно до 10 октомври информация относно методите за изчисляване нивата на запасите, които задължените лица трябва да създадат до 30 април през следващата календарна година;

10. определя формата и реда за предоставяне на информацията по чл. 4, ал. 1 и 2;

11. извършва проверки по документи и/или на място за изпълнение на задълженията по този закон;

12. извършва проверки по документи и на място на складове, за които е подадено искане за регистрация по чл. 38;

13. публикува предварителна информация по категориите продукти по чл. 2 за условията и количествата запаси, за които може да поеме задължение да съхранява за централната структура за управление на запасите на други държави – членки на Европейския съюз;

14. съдейства на лицата, упълномощени от Европейската комисия да извършват прегледи на готовността за извънредни ситуации, механизма за съхраняване, наличностите и отчетността на запасите;

15. осъществява взаимодействие с органите на Европейската комисия по повод изпълнението на задължението за поддържане на минимални запаси от нефт и нефтопродукти и/или по повод извънредни ситуации, както и изпълнението на влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси;

16. осигурява представителство на страната във форумите, дискусиите и тренировъчните обучения, организирани от Европейската комисия и/или от други международни организации във връзка със задължението за поддържане на минимални запаси от нефт и нефтопродукти;

17. осигурява представителство на страната в дейността на Координационната група за нефта и нефтопродуктите, съставена от представители на държавите – членки на Европейския съюз, и председателствана от Европейската комисия;

18. изготвя проект на План за намеса при извънредни ситуации и го предлага за приемане от Министерския съвет;

19. съхранява данните, справките и документацията във връзка със запасите за извънредни ситуации и целевите запаси за срок не по-кратък от 5 години от датата на изготвянето им;

20. осъществява взаимодействие с централните структури за управление на запасите на другите държави – членки на Европейския съюз, във връзка с дейностите, свързани с делегиране на задължения по отношение на управлението и поддържането на запаси както на територията на страната, така и на територията на други държави – членки на Европейския съюз;

21. следи за наличие/отсъствие на признаци за затрудняване на доставките от нефт и нефтопродукти в страната;

22. провежда конкурсни процедури за избор на съхранители със складове, регистрирани по реда на чл. 38, за съхраняване на запасите, определени за агенцията, когато нейните съдови вместимости не са достатъчни.

(2) Агенцията изпълнява функциите си по начин, който да не влияе на условията на пазара на нефт и нефтопродукти и на свободната конкуренция на този пазар.

Чл. 8. (1) Председателят на агенцията осъществява контрол върху цялостната дейност по създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запасите за извънредни ситуации и целевите запаси.

(2) Председателят на агенцията:

1. утвърждава методите, по които се изчисляват задълженията по този закон;

2. утвърждава нивата на запасите по категории горива общо за страната;

3. определя индивидуалните нива на запасите на агенцията и на задължените лица за всеки период на съхраняване;

4. утвърждава общи изисквания, на които трябва да отговарят складовете за съхраняване на запасите по този закон;

5. регистрира и заличава регистрацията на складовете за съхраняване на запасите по този закон;

6. утвърждава образците на документи по този закон, включително на водените от агенцията регистри, и следи за своевременното им актуализиране;

7. предлага на Министерския съвет поддържане на минимално количество целеви запаси от нефтопродукти;

8. утвърждава годишния план за контролната дейност на агенцията по този закон;

9. издава разпореждания за ползване и разпореждания за възстановяване до определените им нива на запасите за извънредни ситуации на задължените лица, както и други актове, предвидени в този закон;

10. издава заповеди за ползване и заповеди за възстановяване на запаси за извънредни

ситуации и целеви запаси, създадени и управлявани от агенцията;

11. издава заповеди за обновяване на запасите, създадени и съхранявани от агенцията;

12. разрешава действия по преместване на запаси по този закон;

13. проучва при необходимост възможностите и предлага на Министерския съвет съхраняване на запаси за извънредни ситуации и на целеви запаси, управлявани от агенцията, на територията на друга държава – членка на Европейския съюз;

14. издава разрешения на задължени лица за създаване и съхраняване на част от определените им запаси за извънредни ситуации на територията на други държави – членки на Европейския съюз, и своевременно уведомява Министерския съвет;

15. издава наказателни постановления за нарушения по този закон.

(3) Председателят на агенцията издава индивидуални административни актове при условията и по реда на Административно-процесуалния кодекс, доколкото в този закон не е предвидено друго. Жалбата срещу акт по ал. 2, т. 3 не спира изпълнението му.

(4) Председателят на агенцията издава наредба за условията и реда за съхраняване на запаси за извънредни ситуации и целеви запаси в петролни бази, предоставени за управление на агенцията, в съхранители на територията на страната и на територията на други държави – членки на Европейския съюз.

(5) Председателят на агенцията може да делегира правомощията си по ал. 2, т. 3, 5, 8 – 10 и 15 на заместник-председателя на агенцията.

Чл. 9. (1) Регистриране и заличаване на регистрацията на складовете за съхраняване на запасите по този закон, както и вписване на промени в обстоятелствата, свързани с регистрирани складове, се извършва със заповед на председателя на агенцията въз основа на писмено искане на заинтересованото лице.

(2) При вписване на склад в регистъра на складовете или на промени в обстоятелствата председателят на агенцията издава удостоверение за вписването.

(3) Заличаване на регистрацията на склад се извършва въз основа на писмено искане от съхранителя или в случаите, предвидени в този закон.

(4) Съхранителят е длъжен да върне в агенцията удостоверението за регистрация в срок до 5 дни от издаването на заповед за вписване на промяна в обстоятелство по ал. 2, както и във всички случаи на заличаване на регистрацията.

Чл. 10. (1) Задължените лица и съхранителите на запаси по този закон и техните служители са длъжни да оказват съдействие на служителите по чл. 55, ал. 4 при изпълнение

на възложените им с този закон задължения, включително за осигуряване на достъп до документация и складове за съхраняване на запасите.

(2) Органите на Министерството на вътрешните работи, на Министерството на финансите, на Агенция „Митници“, на Националния статистически институт, на Националната агенция за приходите, на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и местните органи в рамките на своята компетентност са длъжни да оказват съдействие на служителите по чл. 55, ал. 4 при изпълнение на контролните им функции по този закон.

(3) При извършването на проверки от агенцията лицата по ал. 1 не могат да се позовават на производствена или търговска тайна.

Чл. 11. (1) Документи и информация, получени от председателя и от служители на агенцията при проверка или преглед на готовността за извънредни ситуации на страната или на друга държава – членка на Европейския съюз, може да се използват от тях само за целите на проверката или прегледа. Информацията може да се предоставя единствено по писмено искане на държавен орган, когато това е предвидено със закон, или по искане на съответните служби на Европейската комисия. Информацията относно физически лица се обработва и предоставя при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни.

(2) Председателят и служителите на агенцията са длъжни да не разгласяват обстоятелства и факти, станали им известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения по този закон, освен в случаите на постъпило писмено искане на държавен орган, когато това е предвидено със закон, или по искане на съответните служби на Европейската комисия.

(3) За изпълнение на задълженията си по ал. 2 лицата подписват декларации по образец.

(4) Служители на държавни органи, които получават документи и информация по този закон, могат да я ползват само за нуждите на осъществяваните от тях функции.

Г л а в а т р е т а

ИЗЧИСЛЯВАНЕ И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НИВАТА НА ЗАПАСИТЕ

Чл. 12. (1) Нивата на запасите за извънредни ситуации, които се създават и поддържат от задължените лица и от агенцията, се определят от председателя на агенцията ежегодно до 31 март въз основа на равностойността в нефт на вноса и вътрешнообщностните пристигания на нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1 или равностойността в нефт на потреблението им на територията на страната през предходната календарна година в съответствие с Приложение III на Директива на Съвета 2009/119/

ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (ОВ, L 265/9 от 9 октомври 2009 г.) , наричана по-нататък „Директива на Съвета 2009/119/ЕО“. До 30 април на следващата календарна година се използва методът, избран за определяне на нивата за съответната година.

(2) Общото количество запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти съответства най-малко на по-голямата от двете величини: 90 дни среднодневен нетен внос и вътрешнообщностни пристигания, от които 30 дни за агенцията, или 61 дни среднодневно потребление на територията на страната, от които 20 дни за агенцията.

(3) При определяне нивата на запасите за извънредни ситуации се взема предвид информацията, получена по реда на чл. 4, ал. 2 – 7.

(4) В случай че лице по смисъла на чл. 4, ал. 2 не представи на агенцията годишната информация за осъществените от него дейности през предходната календарна година, председателят определя нивото на запасите за извънредни ситуации, които то трябва да създава и съхранява, въз основа на информация, предоставена от държавните институции по чл. 4, ал. 3 – 7.

(5) В случай на несъответствие между предоставената информация по реда на чл. 4, ал. 2 и постъпилата информация по реда на чл. 4, ал. 3 – 7 председателят на агенцията уведомява лицето в 7-дневен срок да предостави допълнителна информация и доказателства, необходими за извършване на проверка. При непредоставяне на допълнително изисканите информация и доказателства нивото на запасите за извънредни ситуации се определя съобразно ал. 4.

(6) При изчисляване нивата на запасите биогоривата и добавките се вземат предвид само ако вече са смесени със съответните нефтопродукти.

(7) При изчисляване нивата на запасите от котелно гориво се вземат предвид и количествата тежки горива, които са предназначени за използване като гориво в стационарни инсталации.

Чл. 13. (1) Нивата на целевите запаси, които се създават и поддържат от агенцията, се изчисляват въз основа на равностойността в нефт на среднодневното потребление на нефтопродукти по чл. 2, ал. 2 на територията на страната през предходната календарна година.

(2) Целевите запаси може да включват един или повече нефтопродукти, посочени в чл. 2, ал. 2, чиято равностойност в нефт е равна най-малко на 75 на сто от потреблението на територията на страната през предходната календарна година.

(3) При определяне нивата на целевите запаси се взема предвид информацията, получена по реда на чл. 4, ал. 2 – 7.

Чл. 14. (1) Среднодневният нетен внос и вътрешнообщностните пристигания се изчисляват въз основа на равностойността в нефт на вноса и вътрешнообщностните пристигания на нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1 през предходната календарна година.

(2) При изчисляване на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностните пристигания на нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1 се вземат предвид количествата нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1, получени от внос и/или вътрешнообщностни пристигания на територията на страната.

(3) При изчисляване на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностните пристигания на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 не се вземат предвид количествата:

1. внос и вътрешнообщностни пристигания на нефта;

2. бункерни доставки на нефта и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 за речни и мореплавателни съдове, които напускат територията на страната;

3. износ и/или вътрешнообщностни изпращания на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива, нефта и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1, включително горивото в резервоарите на въздухоплавателни и пътни транспортни средства, които напускат територията на страната;

4. наличностите към 1 януари и към 31 декември на предходната календарна година на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежките горива, нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1 и нефтата.

(4) Равностойността в нефт на вноса и вътрешнообщностните пристигания на нефтопродуктите се получава чрез изчисляване на сумата от нетния внос и вътрешнообщностните пристигания на нефт, газов кондензат и суровини за рафинериите, като резултатът се намалява с 4 на сто от производството на нефта спрямо влагането на общите количества суровини за рафинериите – нефт, газов кондензат и други. В случай че общото количество на произведена нефта на национална територия е повече от 7 на сто, от него се приспада нетното действително потребление на нефта или действителното производство на нефта. Резултатът по изречение първо се умножава по коефициент 1,065 и се прибавя към нетния внос и вътрешнообщностните пристигания на нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1.

Чл. 15. (1) Среднодневното потребление на нефтопродукти на територията на страната се изчислява въз основа на равностойността

в нефт на потреблението на нефтопродукти на територията на страната през предходната календарна година.

(2) При изчисляване на потреблението на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и 2 се вземат предвид:

1. произведените в страната количества, използвани за собствени нужди на производителя или продадени от него за потребление;

2. количествата, получени в резултат на договор за възлагане на производство и преработване, които са използвани от възложителя за собствени нужди или са продадени от него;

3. количествата, които са внесени при режим на внос с цел потребление за собствени нужди и/или за продажба;

4. количествата, получени от вътрешнообщностни пристигания с цел потребление за собствени нужди и/или за продажба;

5. количествата от внос и вътрешнообщностни пристигания, които са налични към 1 януари на предходната календарна година.

(3) При изчисляване на равностойността в нефт на потреблението на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и 2 на територията на страната не се вземат предвид количествата от продажби от производство, преработване, внос, вътрешнообщностни пристигания, които през предходната календарна година са били предназначени за:

1. Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия или за въоръжени сили на други държави – членки на Европейския съюз, или на трети държави, или за международни организации, пребиваващи или преминаващи през територията на страната в съответствие с Конституцията на Република България и действащото законодателство;

2. създаване, съхраняване и/или възстановяване на държавни резерви и военновременни запаси, създавани от агенцията, както и на ведомствени военновременни запаси, създавани от Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи;

3. създаване, съхраняване и/или възстановяване на запаси за извънредни ситуации;

4. създаване, съхраняване и/или възстановяване на целеви запаси от нефтопродукти;

5. бункерни доставки на нефтопродукти за речни и мореплавателни съдове, които напускат територията на страната;

6. износ и/или вътрешнообщностни изпращания, включително горивото в резервоарите на въздухоплавателни и пътни транспортни средства, които напускат територията на страната.

(4) При изчисляване на равностойността в нефт на среднодневното потребление на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и 2 на територията на страната не се вземат предвид количествата

от внос и вътрешнообщностни пристигания, които са налични към 31 декември на предходната календарна година.

(5) При изчисляване на нивата на запасите от котелно гориво се вземат предвид и количествата тежки горива, които са предназначени за използване като гориво в стационарни инсталации.

(6) Вътрешното потребление се изчислява като сума от агрегираните действителни брутни вътрешни доставки на нефтопродуктите, посочени в чл. 2, ал. 1 и 2. Равностойността в суров нефт на вътрешното потребление се изчислява, като се умножи по коефициент 1, 2.

Чл. 16. За периода от 1 януари до 31 март на всяка календарна година остават в сила определените през предходната календарна година среднодневно потребление и среднодневни нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на територията на страната.

Г л а в а ч е т в ъ р т а

СЪЗДАВАНЕ НА ЗАПАСИТЕ ЗА ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ И НА ЦЕЛЕВИТЕ ЗАПАСИ

Раздел I

Създаване на запасите за извънредни ситуации

Чл. 17. (1) Задължените лица са длъжни ежегодно до 30 април да приведат нивата на определените им запаси за извънредни ситуации по категории нефтопродукти в съответствие с определеното им ниво по чл. 12, ал. 1.

(2) Задължените лица са длъжни да съхраняват определените им нива на запаси за извънредни ситуации до 30 април на следващата календарна година.

(3) Създаването на нивата се удостоверява:

1. на територията на страната – със складови записи, издадени от съхранители, притежаващи складове, регистрирани по чл. 38 – за запасите на задължените лица и агенцията, а за икономически оператори и централни структури за управление на запасите на други държави – членки на Европейския съюз, и с договор за съхраняване;

2. на територията на друга държава – членка на Европейския съюз – с документите по чл. 18, ал. 4;

3. в петролни бази, предоставени за управление на агенцията – с приемателен акт за запасите на агенцията, а за запасите на централни структури за управление на запасите на други държави – членки на Европейския съюз, и с договор за съхраняване.

(4) В случай че задължено лице е създадо и съхранява определените му нива на запаси за извънредни ситуации от автомобилни бензини и гориво за дизелови двигатели, клас А, то е длъжно до 31 октомври на съответната календарна година да ги замени с равностойно

количество запаси от автомобилен бензин, клас С, и гориво за дизелови двигатели, клас Е, при условията и по реда на чл. 37.

Чл. 18. (1) Задължените лица могат от свое име и за своя сметка да делегират чрез договор създаването и съхраняването на част от определените им нива на запаси за извънредни ситуации само на:

1. съхранители, притежаващи складове, регистрирани по чл. 38, които имат възможност да предоставят нефт и нефтопродукти и/или разполагат със свободни съдови вместимости за съхраняване на територията на страната; това право се прилага до 100 на сто от определените индивидуални нива на запаси за извънредни ситуации, като задълженото лице е длъжно да представи в агенцията копие на складов запис най-късно в работния ден, следващ деня на издаването му, а съхранителят отговаря за количеството и качеството на запасите, за които е поел задължение да ги съхранява;

2. икономически оператори и/или съхранители, които имат възможност да предоставят нефт и нефтопродукти и/или разполагат със свободни съдови вместимости за съхраняване на запаси за извънредни ситуации на територията на други държави – членки на Европейския съюз; това право се прилага до 30 на сто от индивидуално определените нива на запаси за съответните категории нефтопродукти и нефт; всяко конкретно делегиране се допуска по искане на задълженото лице след предварително разрешение от компетентните органи на другата държава – членка на Европейския съюз, на чиято територия ще се съхраняват запасите, и последващо разрешение от агенцията; отговорността на икономическите оператори и съхранителите за вида, количеството и качеството на приетите за съхраняване запаси се определят съобразно законодателството на съответната държава – членка на Европейския съюз, а задълженото лице носи отговорност по съответното национално законодателство;

3. една или повече централни структури за управление на запасите на други държави – членки на Европейския съюз, които предварително са изяви готовност да съхраняват такива запаси; това право се прилага до 30 на сто от индивидуално определените нива на запаси за съответните категории нефтопродукти и нефт; всяко конкретно делегиране се допуска по искане на задълженото лице след предварително разрешение от агенцията и от компетентните органи на другата държава – членка на Европейския съюз, на чиято територия ще се съхраняват запасите.

(2) Централната структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз, може от свое име и за своя сметка писмено да предлага на агенцията делегиране на съхраняването на част от опре-

делените ѝ нива на запаси, при условие че тя разполага със свободни съдови вместимости за съхраняване на запаси по този закон. При постъпили две или повече предложения те се разглеждат по реда на постъпването им.

(3) Всяко задължено лице, изразило желание да съхранява запаси извън територията на страната, предоставя в агенцията писмено искане не по-късно от 20 календарни дни преди началото на периода, за който се иска одобрение, включващо:

1. име, адрес по седалище, както и адрес, телефон, факс, електронен адрес и лице за кореспонденция на съхранителя, икономическия оператор и/или централната структура за управление на запасите на другата държава – членка на Европейския съюз, които ще осъществяват съхраняването на запасите;

2. вид и количество на запасите;

3. местоположението на склада, където ще се съхраняват запасите;

4. периода, за който ще се съхраняват запасите;

5. писмено съгласие от съответната държава членка и/или създадената от нея централна структура за управление на запасите, на чиято територия ще бъдат съхранявани съответните запаси; изявлението за съгласие включва данни за вида и количеството на запасите и срока на съхраняване, както и ангажимент за подаване на ежемесечна информация за съхраняваните на нейна територия запаси на задълженото лице за периода на съхраняване.

(4) В случаите по ал. 1, т. 2 и 3 задължените се смятат за изпълнени, при положение че задълженото лице е:

1. получило разрешение от агенцията да съхранява запасите съобразно предоставеното искане по ал. 1;

2. представило в агенцията оригинал или заверено копие на договор или на друг документ, удостоверяващ съхраняването извън територията на страната за целия период, за който е дадено разрешение от агенцията; документът трябва да съдържа:

а) мястото, вида, количеството и качеството на запасите;

б) датата на влагане;

в) срока на съхраняване;

г) застраховка на запасите;

д) вид транспорт за придвижване до страната – в случай на извънредни ситуации, както и срок за извършването му;

е) органа в другата държава – членка на Европейския съюз, изпълняващ контролни функции върху наличността и качеството на запасите.

(5) Икономически оператори и други централни структури за управление на запасите на държави – членки на Европейския съюз, могат от свое име и за своя сметка да делегират на съхранители на територията на

страната съхраняването на количества запаси, определени за създаване от съответната държава членка.

(6) Правото на делегиране не поражда задължение за другото лице да приеме делегираните дейности без негово съгласие.

(7) Съхраняването на запаси, делегирано по ал. 1 и 5, не може да бъдат делегирано.

(8) Всякакви промени в условията за съхраняване, включително удължаване на срока му, се разглеждат като ново делегиране.

Чл. 19. (1) В случай че агенцията не разполага с достатъчно собствени съдови вместимости, Министерският съвет с решение може да делегира създаването и съхраняването на определените ѝ запаси за извънредни ситуации на централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз. Делегирането се допуска, в случай че условията за съхраняване на територията на другата държава са по-изгодни от условията, предлагани от съхранителите на територията на страната, притежаващи складове, регистрирани по чл. 38.

(2) Решението по ал. 1 се приема по предложение на председателя на агенцията съгласувано с министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Предложението се изготвя след предварително проучване на финансовата целесъобразност, качеството на предлаганата услуга по съхраняване и възможностите за срочно предоставяне на съответните количества на територията на страната.

(3) Задълженията за създаване и съхраняване на запаси по делегация не могат да бъдат делегирани на други лица.

Чл. 20. (1) Икономически оператор или централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз, изразила желание да съхранява запаси на територията на Република България, подава писмено искане не по-късно от 30 календарни дни преди началото на периода, за който се иска разрешение за съхраняване и поддържане на запаси по този закон, включващо:

1. име, адрес по седалище, както и адрес, телефон, факс, електронен адрес и лице за кореспонденция на съответния икономически оператор и/или централната структура за управление на запасите, за чиято сметка ще се съхраняват запасите на територията на страната;

2. име, адрес по седалище, както и адрес, телефон, факс, електронен адрес и лице за кореспонденция на съхранителя, който ще осъществява съхраняването на запасите по реда на този закон;

3. вид и количество на запасите;

4. местоположение и други данни, индивидуализиращи складовете, където ще се съхраняват запасите;

5. периода, за който ще се съхраняват запасите;

6. писмено съгласие от страна на компетентните органи на съответната държава – членка на Европейския съюз, за чиято сметка ще бъдат съхранявани запасите на територията на страната.

(2) Председателят на агенцията в 14-дневен срок от постъпване на искането по ал. 1 издава писмено съгласие за съхраняването и поддържането на запасите. Отказът за издаване на съгласие подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, освен в случая на чл. 18, ал. 2.

(3) При съгласие за съхраняване и поддържане на запаси по ал. 1 агенцията подава ежесечно информация на държавата – членка на Европейския съюз, и/или на създадената от нея централна структура за управление на запасите относно съхраняването и поддържаните за нейна сметка запаси на територията на страната.

Чл. 21. (1) Запаси за извънредни ситуации по чл. 2, ал. 1 може да се поддържат в нефт или в крайни нефтопродукти.

(2) Количествата запаси от нефт и нефтопродукти се отчитат съгласно техния действителен тонаж.

(3) Нефтът се отчита на базата на производствените програми на рафинериите за текущата година и посочения от производителя рандеман. Това правило се прилага за:

1. до 40 на сто от количеството на запасите за извънредни ситуации от бензини, газьоли, реактивни горива от керосинов тип и гориво за дизелови двигатели;

2. до 50 на сто от количеството на запасите за извънредни ситуации от котелни горива, в т.ч. тежки горива;

3. до 100 на сто от количеството на запасите за извънредни ситуации от газ пропан-бутан.

(4) Определените нива на запаси за извънредни ситуации от газ пропан-бутан може до 100 на сто да се създават и съхраняват и под формата на бензини и/или горива за дизелови двигатели.

(5) Запасите за извънредни ситуации може да се поддържат под формата на нефт само от лица, които през предходната календарна година са осъществявали внос и/или вътрешнообщностни пристигания на нефт, суровини за рафинериите, газов кондензат, както и от производители или възложители на производство на нефтопродукти. Лицата по изречение първо подават в агенцията писмено искане не по-късно от 15 април на текущата година. Към искането се прилага план за преработване на нефта с посочени срокове за предоставяне на крайни нефтопродукти в случаите на затрудняване на доставките или значимо прекъсване на снабдяването. Вносителите, лицата, осъществявали вътрешнообщностни

пристигания, и възложителите на производство прилагат и заверено копие на сключен договор с рафинерия за преработване на нефта в крайни нефтопродукти.

(6) Лицата, осъществявали внос и/или вътрешнообщностни пристигания на суровини за рафинериите и газов кондензат, създават и съхраняват определените им нива на запаси за извънредни ситуации изцяло под формата на нефт.

(7) Лицата, осъществявали дейности по продажби от производство, внос и/или вътрешнообщностни пристигания на тежки горива, предназначени за използване в стационарни горивни инсталации, създават и съхраняват определените им нива на запаси за извънредни ситуации изцяло под формата на котелно гориво.

(8) Определените нива на запаси за извънредни ситуации от нефт могат до 100 на сто да бъдат създавани и съхранявани под формата на крайни нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 в еквивалент на нефт.

(9) Поддържането на запаси по реда на ал. 3, 4, 5, 6 и 8 се разрешава и количеството им се определя от председателя на агенцията в 10-дневен срок от постъпване на писменото искане по ал. 5 от задължените лица. Разрешение може да бъде дадено и по-късно, ако е налице основателна причина за това. Отказът за издаване на разрешение подлежи на обжалване по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Чл. 22. (1) В случай че нивата на запасите за извънредни ситуации са били определени въз основа на среднодневното потребление на територията на страната, категориите задължени лица се определят съобразно ал. 2 – 5.

(2) Всяко лице, което е произвеждало през предходната календарна година нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива, е длъжно да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на потребеното от него и/или на продаденото от него количество нефтопродукти през предходната календарна година спрямо общото потребление на територията на страната.

(3) Всяко лице, което е възлагало през предходната календарна година производството и преработването на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива и ги е използвало за собствени нужди и/или е реализирало крайните нефтопродукти на националния пазар, е длъжно да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на потребеното за свои нужди и/или продаденото от него

количество нефтопродукти през предходната календарна година спрямо общото потребление на територията на страната.

(4) Всяко лице, което е внасяло нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива през предходната календарна година, е длъжно да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на внесеното от него количество нефтопродукти за собствено потребление и/или продажба с цел потребление на територията на страната спрямо общото количество нефтопродукти, внесени и потребени на територията на страната през предходната календарна година.

(5) Всяко лице, което е осъществявало през предходната календарна година вътрешнообщностни пристигания на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива, е длъжно да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на количествата нефтопродукти от осъществените от него вътрешнообщностни пристигания за собствено потребление и/или продажба с цел потребление на територията на страната спрямо общото количество нефтопродукти, въведени от вътрешнообщностни пристигания и потребени на територията на страната през предходната календарна година.

Чл. 23. (1) В случай че нивата на запасите за извънредни ситуации са били определени въз основа на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на територията на страната, категориите задължени лица се определят съобразно ал. 2 и 3.

(2) Всяко лице, което е внасяло нефт, суровини за рафинериите, газов кондензат, тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 през предходната календарна година, е длъжно да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на осъществените от него нетен внос спрямо общия нетен внос на територията на страната през предходната календарна година.

(3) Всяко лице, което е осъществявало вътрешнообщностни пристигания на нефт, суровини за рафинериите, газов кондензат, тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 през предходната календарна година, е длъжно да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на осъществените от него нетни вътрешнообщностни пристигания спрямо общите нетни вътрешнообщностни пристигания на територията на страната през предходната календарна година.

Чл. 24. (1) Количествата запаси за извънредни ситуации, обезпечавачи изпълнението на задълженията по чл. 22 или 23, могат да бъдат собственост на задълженото лице, на икономическия оператор или на централната структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз, и/или да са предоставени по договор за заем.

(2) Договорите за заем и за съхраняване на запаси не може да:

1. бъдат обезпечавани със залог върху запасите;

2. включват клаузи, възпрепятстващи ползването на запасите при издадено разпореждане от председателя на агенцията;

3. се прекратяват при затрудняване на доставките или при значимо прекъсване на снабдяването.

(3) Намаляване на съхраняваното количество запаси е допустимо само при издадено разпореждане за ползване и в съответствие с указанията в него количества.

(4) Задължените лица и/или съхранителите, които са предали количества нефт и нефтопродукти по договор за заем на други задължени лица, на икономически оператори или на централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз, не могат да отчитат тези количества за изпълнение на собствените си задължения по този закон.

(5) В случай че задължено лице преустанови дейността си по производство, преработване, внос или вътрешнообщностни пристигания на нефтопродукти през годината, в която е възникнало задължението му, или през текущата година, задължението да съхранява определеното ниво на запаси остава в сила до 30 април на годината, следваща годината на определяне на това ниво.

(6) Всяко задължено лице е длъжно постоянно да държи запаса, за който има задължения по чл. 22 или 23, и да се разпорежда с него само в съответствие и въз основа на издадено от председателя на агенцията разпореждане за ползване.

Чл. 25. Запасите за извънредни ситуации не могат да включват нефт и нефтопродукти:

1. от местни залежи, които не са добити;

2. за зареждане на речни и мореплавателни съдове;

3. намиращи се в тръбопроводи, в пътни и железопътни цистерни и в цистерни на търговците на дребно (бензиностанции) ;

4. които са съхранявани от или са на разположение на въоръжените сили, включително военновременните запаси;

5. преминаващи транзитно през територията на страната;

6. които представляват дънни остатъци;

7. които не могат да бъдат изтеглени от складовете, регистрирани по чл. 38, с помощта на обичайно използваните за тази цел стационарни съоръжения и технологии или са труднодостъпни, или са неоперативни по други причини;

8. в танкери, намиращи се в морето.

Раздел II

Създаване на целеви запаси

Чл. 26. (1) Целеви запаси от нефтопродукти може да се създават само от агенцията.

(2) Министерският съвет по предложение на председателя на агенцията съгласувано с министъра на икономиката, енергетиката и туризма определя вида и количеството на целевите запаси, както и срока на тяхното поддържане, който не може да бъде по-кратък от една година.

(3) Минималното количество целеви запаси, изчислено като брой дни среднодневно потребление на територията на страната, се прилага за всички категории нефтопродукти.

(4) Целевите запаси се съхраняват и поддържат през целия срок, като временни намаления се допускат само при извършване на отделни операции по обновяване на запасите.

(5) При необходимост от промяна на вида на запасите тя се извършва от началото на календарния месец, следващ решението на Министерския съвет за промяна.

Чл. 27. (1) Решението за поемане на задължение за създаване на целеви запаси, обезпечавачи най-малко 30 дни потребление на територията на страната, се съобщава на Европейската комисия.

(2) Съобщението по ал. 1 предварително се съгласува с министъра на икономиката, енергетиката и туризма и се изпраща за публикуване в „Официален вестник“ на Европейския съюз. То съдържа вида и количествата на запасите, за които е поето задължение за създаване, както и продължителността на тяхното поддържане.

Чл. 28. (1) В случай че решението за поемане на задължение за създаване на целеви запаси, обезпечавачи най-малко 30 дни потребление на територията на страната, предвижда период за съхраняване, по-малък от една календарна година, поне една трета от определените за съответната година нива на запаси трябва да са под формата на крайни нефтопродукти.

(2) В случай че решението за поемане на задължение за създаване на целеви запаси е за количества нефтопродукти, обезпечавачи по-малко от 30 дни потребление на територията на страната, председателят на агенцията изготвя годишен доклад с анализ на мерките, предприети за гарантиране и проверка на наличността и физическата достъпност на запасите за извънредни ситуации. В доклада се посочват и разпоредбите, приети, за да се осигури контрол върху използването на тези

запаси при затруднение на доставките или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти.

(3) Докладът по ал. 2 предварително се съгласува с министъра на икономиката, енергетиката и туризма и се изпраща на Европейската комисия до 31 януари на календарната година, за която се отнася.

Чл. 29. Спрямо целевите запаси на Република България или на други държави – членки на Европейския съюз, съхранявани на територията на страната, не може да се прилагат мерки за принудително изпълнение. В случай на необходимост съдействие за безпрепятствено транспортиране на запасите през територията на страната се осъществява от органите на Министерството на външните работи.

Г л а в а п е т а

СЪХРАНЯВАНЕ И ОБНОВЯВАНЕ НА ЗАПАСИ ЗА ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ И ЦЕЛЕВИ ЗАПАСИ

Чл. 30. (1) Запасите от нефт и нефтопродукти по този закон може да се съхраняват на територията на страната в складове, които са регистрирани от агенцията по реда на чл. 38, в съдови вместимости, предоставени за управление на агенцията, както и в съдови вместимости на други държави – членки на Европейския съюз, при условие че е отчетена физическата им наличност и достъпност.

(2) Запасите по този закон задължително се застраховат най-малко срещу рисковете по раздел II, буква А, т. 8 и 9 от приложение № 1 към Кодекса за застраховането. Договорът за застраховка на запасите освен определеното по Кодекса за застраховането съдържание задължително съдържа вида и количеството на застрахования запас. Началото на периода на застрахователно покритие не може да е по-късно от датата на влягане на запасите в складове, регистрирани по реда на чл. 38, или в складове, предоставени за управление на агенцията, съответно краят на покритието не може да е по-рано от крайната дата за съхраняване на запасите по издадени складови записи за задължените лица или съгласно сроковете за съхраняване на агенцията.

(3) Договорът за задължителна застраховка на запасите се придружава от договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за имуществени и неимуществени вреди, причинени на трети лица в резултат на съхраняване на запасите в складове по чл. 38.

(4) Когато в договорите за застраховка по ал. 2 и 3 е уговорено разсрочено плащане на дължимата премия, задълженото лице или съхранителят е длъжен да представи в агенцията заверено копие от всяко платежно нареждане, удостоверяващо платената към застрахователя премия, в срок до 5 работни дни от плащането.

(5) Съдовите вместимости в петролните бази, предоставени за управление на агенцията, се застраховат за сметка на държавния бюджет.

(6) Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ е длъжна да разполага с документи, доказващи заплащането или обезпечаването на акциза, дължим по Закона за акцизите и данъчните складове, за създадените от нея запаси от нефт и нефтопродукти.

(7) Съхранителите на запаси по този закон, притежаващи складове, регистрирани по чл. 38, са длъжни да разполагат с документи, доказващи заплащането или обезпечаването на акциза, дължим по Закона за акцизите и данъчните складове, за съхраняваните при тях запаси от нефт и нефтопродукти.

Чл. 31. (1) Съхраняването на запаси от съхранители на територията на страната се урежда с договор и не може да бъде пределегирано на други лица. Договорът за съхраняване задължително съдържа:

1. име, адрес по седалище, както и адрес за кореспонденция, телефон, факс, електронен адрес и лице за контакти на съхранителя, икономическия оператор и/или централната структура за управление на запасите на другата държава – членка на Европейския съюз;

2. срок на съхраняване;

3. вид и количество на запасите;

4. местоположение и други данни, индивидуализиращи складовете, където ще се съхраняват запасите.

(2) Всякакви промени в условията за съхраняване, включително удължаване на срока му, се разглеждат като ново делегиране.

Чл. 32. Контролът относно наличността, движението и състоянието на запасите, създадени от задължените лица или от агенцията, съхранявани в друга държава – членка на Европейския съюз, се осъществява при условия и по ред, договорени между компетентните органи на съответните държави.

Чл. 33. (1) В случай че целеви запаси се съхраняват съвместно с други запаси от нефтопродукти, извършването на сливноналивни или други операции с тях не може да води до намаляване количеството на запасите или до тяхното движение.

(2) Действия по ал. 1 спрямо запаси, съхранявани на територията на страната, се допускат въз основа на заповед на председателя на агенцията.

(3) Действия по ал. 1 спрямо запаси на агенцията, съхранявани в друга държава – членка на Европейския съюз, се допускат само след разрешение на председателя на агенцията, предварително съгласувано с министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(4) Действия по ал. 1 спрямо запаси, собственост на друга държава – членка на Европейския съюз, съхранявани на територията на

страната, се допускат само след разрешение на компетентните органи на съответната държава членка и/или създадената от нея централна структура за управление на запасите.

Чл. 34. Всеки съхранител е длъжен по всяко време да държи запаса, който е поел задължение да съхранява, да не се разпорежда с него и да го освобождава само след писмено разпореждане на председателя на агенцията.

Чл. 35. (1) При приемане за съхраняване на територията на страната на нефт и нефтопродукти, представляващи запаси по този закон, съхранителят е длъжен да издаде складов запис за влог на нефт и крайни нефтопродукти.

(2) Складовият запис е ценна книга на заповед, с която се доказва влагането на запаси по този закон. Съхранителят издава складов запис за всяко вложено количество до размера на регистрираната си вместимост.

(3) Складов запис, издаден за количества, съхранявани в склад, който не е регистриран по реда на чл. 38, е недействителен.

(4) Складовият запис се издава след вписване в складовия регистър на съответния публичен склад въз основа на сключен писмен договор за влог и се състои от стоков запис и заложен запис.

(5) Двете части на складовия запис по ал. 1 трябва да съдържат освен реквизитите по чл. 577, ал. 2 от Търговския закон и:

1. наименованието „Складов запис за влог на нефт и крайни нефтопродукти“;

2. регистрационен номер на склада и дата на вписването му в регистъра на складовете;

3. номер и дата на декларацията за съответствие съгласно Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (обн., ДВ, бр. 66 от 2003 г.; изм., бр. 69 и 78 от 2005 г., бр. 40 от 2006 г., бр. 76 от 2007 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 36 от 2011 г., бр. 55 и 103 от 2012 г.);

4. срок за пазене на вложените в публичния склад запаси по този закон, вписани в складовия запис.

(6) Складовите регистри на публичните складове за съхраняване на нефт и нефтопродукти по този закон се водят по реда, определен с наредбата по чл. 574, ал. 2 от Търговския закон.

(7) В случай че срокът на складовия запис изтича преди 30 април на календарната година, следваща годината, в която е определено нивото на запасите за извънредни ситуации на съответното задължено лице на територията на страната, то е длъжно да представи в агенцията складов запис за съхраняване в същия или в друг регистриран по чл. 38 склад за същите по вид и количество запаси не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на предходния складов запис.

(8) В случай че срокът на складовия запис, издаден на икономически оператор и/или централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз, изтича преди срока, за който е определен неговият запас, издаване на нов складов запис трябва да бъде предварително разрешено от председателя на агенцията и от компетентните органи на другата държава членка преди изтичане срока на предходния складов запис.

(9) Складовият запис, както и неговите съставни части не могат да бъдат джирисвани и количествата нефт и нефтопродукти, представляващи запаси за извънредни ситуации, не могат да служат като гаранция, освен при залог за обезпечаване на банков кредит за закупуване на нефт и нефтопродукти за създаване на определеното на задълженото лице ниво на запаси, като договорът за банковия кредит трябва да бъде сключен преди срока по чл. 17, ал. 1. В случай че е учреден залог върху запаси за извънредни ситуации, те остават в държане на задълженото лице, като заложникът кредитор може да иска от съда тяхната продажба след изтичането на срока по чл. 17, ал. 2. Разпореждане за ползване на запасите за извънредни ситуации се изпълнява незабавно, независимо дали складовият запис за тях е бил джирисан или запасите служат като обезпечение по договор за банков кредит.

(10) Складовият запис се издава по образец, утвърден от председателя на агенцията, и се отпечатва съобразно условията и реда за отпечатване на ценни книжа.

(11) В случай че физическо или юридическо лице загуби качеството си на съхранител по този закон, то е длъжно да върне в агенцията непълнените и попълнените складови записи в срок до три работни дни от датата на уведомлението за заличаване.

(12) В случай че срокът на застрахователно покритие на застраховка по този закон изтича преди 30 април на календарната година, следваща годината, в която е определено нивото на запасите за извънредни ситуации на съответните задължени лица, съхранителят е длъжен да сключи нов договор за застраховка и да представи в агенцията заверено копие на нов складов запис най-късно в работния ден, следващ деня на застраховането. Същото задължение съхранителят има и относно запасите, които съхранява за икономически оператори или централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз, за целия период, за който са определени техните запаси.

Чл. 36. (1) Задължените лица и съхранителите на нефт и нефтопродукти са длъжни да уведомяват председателя на агенцията в 14-дневен срок за:

1. всяко извършено преобразуване – вливане, сливане, разделяне или отделяне, за сделки с предприятие, както и при промяна на правната форма или промени в управителните органи на юридическото лице;

2. всички промени относно седалището, адреса на управление, адреса и лицата за кореспонденция.

(2) Съхранителите на нефт и нефтопродукти, които са регистрирали складове по реда на чл. 38, са длъжни да уведомяват председателя на агенцията за всеки случай на влагане и изтегляне на запаси по този закон. Уведомлението се отправя писмено или по електронен път при условията и по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис най-късно в работния ден, следващ деня на изтеглянето или влагането.

(3) Към уведомлението за влагане се прилага заверено копие на договор за застраховка на вложеното количество гориво със срок на действие, не по-кратък от срока на съхраняване по складовия запис.

(4) Съхранителите са длъжни да уведомяват председателя на агенцията в срок три работни дни за всяко извършено от тях разпореждане със складовете, които са регистрирани по реда на чл. 38, включително при сделка с предприятието, в което са включени.

(5) Задължените лица, икономическите оператори, централните структури за управление на запасите и съхранителите не могат да преместват запаси по този закон от един склад в друг склад, регистриран по чл. 38, освен:

1. при заличаване на регистрацията на склад;

2. с писмено разрешение от председателя на агенцията въз основа на мотивирано писмено искане;

3. в случай на бедствие, авария или друго непредвидимо събитие, което може да доведе до унищожаване или повреждане на нефт и нефтопродукти, за което незабавно се уведомява председателят на агенцията; за всяко преместване се издава нов складов запис и се отправя уведомление за влагане и изтегляне на нефта и нефтопродуктите по реда на ал. 2.

(6) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или определено от него длъжностно лице уведомява председателя на агенцията за всеки случай на ползване на запасите от нефтопродукти от енергийните предприятия по чл. 85, ал. 1 и чл. 128 от Закона за енергетиката и за сроковете на тяхното възстановяване. Уведомлението се отправя писмено или по електронен път при условията и по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис най-късно два работни дни след изтеглянето.

Чл. 37. (1) Количествата нефт и нефтопродукти по този закон трябва да отговарят по качество на изискванията на нормативните актове, на българските и на европейските стандарти.

(2) При промяна на изискванията за качеството на съхраняваните нефт и нефтопродукти, при възстановяване след разпореждане за ползване или при обновяване задължените лица, съхранителите и агенцията са длъжни да влагат количества до достигане на определените нива с качество съгласно съответните изисквания.

(3) Задължените лица обновяват създадените от тях запаси за извънредни ситуации без нарушаване на нивата след съгласуване с председателя на агенцията и го доказват със съответните документи, като при необходимост се извършва и проверка на място от служителите по чл. 55, ал. 4.

(4) Обновяването на запасите, създавани и съхранявани от агенцията, се извършва съобразно сроковете за съхраняване и показателите за качество на горивата, като:

1. за количествата, съхранявани в петролни бази, предоставени за управление на агенцията, се издава заповед от председателя на агенцията;

2. за количествата, съхранявани извън петролните бази, предоставени за управление на агенцията, се извършва от съхранителите и се доказва със съответните документи.

(5) При обновяване на целеви запаси се допуска временно намаление на количествата за срок не по-дълъг от един месец.

Чл. 38. (1) Регистрирането на складове се извършва въз основа на подадено искане за регистрация на склад за съхраняване на запаси от нефт и нефтопродукти, като се заплащат държавни такси по тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(2) Искането за регистрация на склад, в който могат да се съхраняват запаси от нефт и нефтопродукти, се подава от лицето, което желае да бъде съхранител, до председателя на агенцията и се придружава от:

1. нотариален акт или друг документ за вещни права върху склада, или нотариално заверен договор за наем със срок на действие, не по-кратък от 18 календарни месеца от датата на подаване на искането – в случай че лицето, което желае да бъде съхранител, ползва склада по договор за наем;

2. документи, удостоверяващи съответствието на склада с общите изисквания, по образец, утвърден от председателя на агенцията;

3. декларация по утвърден образец за наличие на планове за действие за ликвидиране на пожари и аварии, съгласувани с органите на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“;

4. декларация по утвърден образец за осигурен запас гасителни средства;

5. справка по утвърден образец за професионалната квалификация и опит на лицата, които ще работят в склада, както и за заеманата от тях длъжност;

6. копие на положително решение по оценка на въздействие върху околната среда или на решение да не се извършва оценка на въздействие върху околната среда;

7. декларация по утвърден образец за наличието на разрешително по чл. 104, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда;

8. копие на удостоверение за вписване и заверка на складов регистър на публичен склад съгласно изискванията, определени с наредбата по чл. 574, ал. 2 от Търговския закон;

9. заверено копие на договора за имуществена застраховка на склада, за който е подадено искане за регистрация по реда на този закон;

10. декларация по утвърден образец, че лицето, което желае да бъде съхранител, не е в производство по несъстоятелност или ликвидация; декларацията съдържа информация за актуалното състояние по търговския регистър на лицето и за единния му идентификационен код;

11. удостоверение, че лицето, което ще бъде съхранител, няма задължения по смисъла на чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

12. декларация по утвърден образец от председателя на агенцията относно проектната, действителната, неоперативната и резервната вместимост на склада и вида на продукта, който ще се съхранява;

13. нотариално заверено пълномощно – в случай че подалят искането е упълномощено лице;

14. технологична схема, на която са обозначени номерата на складовете и технологичните обвързки между тях;

15. документ за платена такса.

(3) Имуществената застраховка на склада осигурява покритие най-малко срещу рисковете по раздел II, буква А, т. 8 и 9 от Кодекса за застраховането, като договорът за застраховка на склада освен определеното по Кодекса за застраховането съдържа задължително съдържа идентификация на склада, включваща номера му по технологична схема на складовата база. Срокът на застраховката не може да бъде по-кратък от 18 месеца с начална дата не по-късно от датата на подаване на искането за регистрация на склада. Договорът за застраховка се подновява не по-късно от 10 работни дни преди изтичането на застрахователното покритие по него. Съхранителят е длъжен да предостави в агенцията заверено копие от подновения договор в срок до 5 работни дни от сключването му.

(4) Когато в договора за имуществена застраховка на склада е уговорено разсрочено плащане на дължимата премия, съхранителят е длъжен да представи в агенцията заверено копие от всяко платежно нареждане, удостоверяващо платената към застрахователя премия, в срок до 5 работни дни от плащането.

(5) Документите по ал. 2, т. 1, 10 и 11 се представят и от собственика на склада – в случай че съхранителят не е собственик.

(6) Не се допуска в склад, регистриран за определен вид продукт, съхраняването на друг вид продукт, различен от този по регистрацията.

Чл. 39. (1) Председателят на агенцията може със заповед да заличи регистрацията по чл. 38:

1. ако са представени неверни данни, които са послужили като основание за регистрацията;

2. когато съхранител е обявен в ликвидация или спрямо него е открито производство по несъстоятелност;

3. когато при проверка се установи, че складът не отговаря на общите изисквания по чл. 8, ал. 2, т. 4 или на друг нормативен акт;

4. при други нарушения на този закон или на други нормативни актове, уреждащи съхраняването на нефт и нефтопродукти.

(2) Председателят на агенцията със заповед изменя вписаните в регистъра на складовете данни при настъпили промени в обстоятелствата по чл. 38, когато те не са в нарушение на закона. При подаване на искане за промяна на данните в регистъра на складовете се дължи държавна такса в размер, определен с тарифата по чл. 38, ал. 1 за извършените вписвания и се издава ново удостоверение в зависимост от характера на настъпилите промени.

(3) В случай на заличаване на регистрация на склад задълженото лице е длъжно в 30-дневен срок от уведомяването по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс за заповедта да вложи количествата запаси за извънредни ситуации в друг склад, регистриран по реда на чл. 38.

(4) Заповедта за заличаване на регистрация на склад се мотивира и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като жалбата не спира нейното изпълнение.

Г л а в а ш е с т а

ПРОВЕРКИ НА ГОТОВНОСТТА ЗА ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ И ПРОЦЕДУРИ ПРИ ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ

Раздел I

Проверки на готовността за извънредни ситуации

Чл. 40. (1) Председателят на агенцията съгласува времето и обема на проверки на готовността за извънредни ситуации с органите на Европейската комисия и с упълномощени представители на Координационната група за нефт и нефтопродуктите, ако такива са определени за участие в проверката. Предсе-

дателят на агенцията уведомява своевременно Министерския съвет за всяка предстояща проверка.

(2) Председателят на агенцията определя длъжностни лица, имащи достъп до всички документи, регистри и места за съхраняване на запасите, които да оказват съдействие за извършване на проверката.

(3) В 7-дневен срок от обявяването на проверката председателят на агенцията представя на Европейската комисия или на упълномощените от нея длъжностни лица информация относно местонахождението на запасите за извънредни ситуации и на целевите запаси.

(4) Служителите на агенцията, задължените лица и съхранителите са длъжни да предоставят достъп на проверяващите лица до всички документи, регистри, създавани и съхранявани по този закон, както и до местата за съхраняване на запасите.

(5) Лицата по ал. 2 при извършване на проверките предприемат необходимите мерки за защита на личните данни на проверяваните лица и са длъжни да не разгласяват обстоятелства и факти, представляващи търговска тайна, които са им станали известни при или по повод на проверките.

Раздел II

Процедури при извънредни ситуации и ползване на запасите

Чл. 41. (1) Запасите по този закон се ползват:

1. при затрудняване на доставките или при значимо прекъсване на снабдяването в страната;

2. по препоръка на Европейската комисия във връзка със затрудняване на доставките или значимо прекъсване на снабдяването в една или повече държави – членки на Европейския съюз, или във връзка с влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси;

3. при криза от местен характер.

(2) Запасите по този закон не могат да се ползват преди провеждането на консултациите по чл. 44, ал. 3, освен в случаите по ал. 1, т. 3.

Чл. 42. (1) Председателят на агенцията съгласувано с министъра на икономиката, енергетиката и туризма предлага за утвърждаване от Министерския съвет на План за намеса при извънредни ситуации, наричан по-нататък „План за намеса“.

(2) Планът за намеса се привежда в изпълнение при всеки отделен случай на затрудняване на доставките или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти в страната или в друга държава – членка на Европейския съюз, при влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси или решение на Министерския съвет при криза от местен характер.

Чл. 43. В случай на извънредна ситуация по чл. 42, ал. 2 председателят на агенцията може да изисква за определен период от време ежедневна писмена информация от:

1. задължените лица за текущото състояние на:

а) осъществявания от тях внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт, тежко гориво и нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1;

б) произведените тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1;

в) реализираните на националния пазар количества горива по букви „а“ и „б“;

2. Агенция „Митници“ за количества нефт, тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1, постъпващи на територията на страната от внос и вътрешнообщностни пристигания;

3. Националната агенция за приходите за реализираните на националния пазар количества тежко гориво и нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1.

Чл. 44. (1) При установяване на признаци за затрудняване или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти в страната председателят на агенцията съгласувано с министъра на икономиката, енергетиката и туризма уведомява Министерския съвет.

(2) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма отправя искане до Европейската комисия за свикване на консултации в рамките на Координационната група за нефта и нефтопродуктите.

(3) В консултациите участват председателят на агенцията и/или друг служител на агенцията, определен за представляващ Република България в Координационната група за нефта и нефтопродуктите. Консултациите може да се проведат на място, определено от Европейската комисия, и/или по електронен път.

(4) За резултатите от проведените консултации председателят на агенцията уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма, който докладва на Министерския съвет, и при необходимост предлага да се приеме решение за:

1. въвеждане ограничения на потреблението на нефтопродукти в страната;

2. отпускане на запаси по този закон в съответствие с изчисления недостиг съгласувано с председателя на агенцията;

3. приоритетно разпределяне на нефтопродукти за определени групи потребители съгласувано с председателя на агенцията.

Чл. 45. Министерският съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма може да приеме решение за предприемане на мерки по чл. 44, ал. 4, включително за намаляване на запасите под определените нива, и преди приключване на консултациите в Координационната група по нефта и нефтопродуктите при особено извън-

редни ситуации или за справяне с криза от местен характер, за което незабавно уведомява Европейската комисия.

Чл. 46. (1) При възникване на извънредна ситуация в рамките на Европейския съюз, по препоръка от Европейската комисия и/или при влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси, включително въвеждане на допълнителни мерки за ограничаване на потреблението, председателят на агенцията уведомява незабавно министъра на икономиката, енергетиката и туризма, който незабавно предлага на Министерския съвет да приеме решение.

(2) При препоръка от Европейската комисия и/или при влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси се забранява прилагането на мерки, възпрепятстващи преместването и транспортирането на целеви запаси и/или запаси за извънредни ситуации, които са собственост на други държави – членки на Европейския съюз. За такива запаси се предприемат всички мерки за безпрепятствено транспортиране през територията на страната и до граничните пунктове на Република България.

(3) В случай на постъпило искане за транспортиране на запаси за извънредни ситуации и/или целеви запаси – собственост на други държави – членки на Европейския съюз, агенцията взаимодейства с техните компетентни органи по повод количествата, вида на запасите и транспорта, с който ще бъде осъществено превозването им през територията на страната до граничните пунктове на Република България.

(4) Агенцията предоставя информацията по ал. 3 на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на вътрешните работи и Агенция „Митници“ за предприемане на действия по безпрепятствено транспортиране на запасите до граничните пунктове на Република България.

Чл. 47. Европейската комисия незабавно писмено се уведомява при всички случаи на ползване на запаси. Уведомяването се извършва по ред, определен от Министерския съвет, като включва информация за:

1. причините, наложили ползването;
2. датата, на която запасите са били намалени под достигнатите нива;
3. мерките, които се предвиждат за възстановяване на запасите до нивата, достигнати преди разпореждането за ползване.

Чл. 48. (1) По решение на Министерския съвет за отпускане на запаси за ползване председателят на агенцията издава общо и индивидуални разпореждания за ползването на запаси за извънредни ситуации на задължените лица и/или заповед за ползване на запасите, управлявани от агенцията.

(2) С разпореждането за ползване на запаси за извънредни ситуации и/или със заповедта за ползване на запасите на агенцията техните количества временно се намаляват под определените нива.

(3) Разпорежданията за ползване са задължителни за всички задължени лица и съхранители. Когато разпореждането включва запаси, съхранявани на територията на други държави – членки на Европейския съюз, председателят на агенцията изпраща преписи от него на съответните икономически оператори и/или на централни структури за управление на запасите.

(4) Разпореждането за ползване на запаси за извънредни ситуации е административен акт, който освен реквизитите по Административнопроцесуалния кодекс включва и количеството на нефта и/или количеството и вида на нефтопродуктите, за които то се издава, както и срока за отпускането им на пазара. Разпореждането не подлежи на обжалване, влиза в сила от датата на издаването му и подлежи на незабавно изпълнение.

(5) Изпълнението на разпорежданията за ползване на запаси за извънредни ситуации се контролира от длъжностните лица по чл. 55 по документи и/или на място.

Чл. 49. При промяна на обстоятелствата председателят на агенцията съгласувано с министъра на икономиката, енергетиката и туризма може да отмени или измени разпорежданията и заповедта за ползване.

Чл. 50. Запасите от нефт и нефтопродукти, създавани и съхранявани по този закон, се използват в следната поредност:

1. запаси за извънредни ситуации, създавани и съхранявани от задължените лица;
2. запаси за извънредни ситуации, създавани и съхранявани от агенцията след изчерпване на запасите по т. 1;
3. целеви запаси.

Чл. 51. (1) Запасите за извънредни ситуации на задължените лица се ползват съобразно разпореждането на председателя на агенцията по чл. 48.

(2) Задължените лица са длъжни:

1. незабавно да предприемат действия за ползване на всички посочени в разпореждането видове и количества запаси;
2. да организират транспортирането и предоставянето на вътрешния пазар на запасите;
3. да удостоверяват пред агенцията със съответните документи действията по т. 1 и 2 в срок до три работни дни от предприемането им.

(3) Запасите, създадени и съхранявани от задължените лица, се продават на едро или на крайни потребители на пазарен принцип.

Чл. 52. Задължено лице, което не изпълни задължението си по чл. 51, ал. 2, т. 1, дължи на агенцията обезщетение, представляващо

равностойността на запасите, за които не е предприело действия за ползване. Обезщетението се изчислява по пазарни цени към датата на издаване на разпореждането.

Раздел III Възстановяване на запасите

Чл. 53. (1) При нормализиране на доставките на нефт и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 на територията на страната и/или по препоръка на Европейската комисия председателят на агенцията издава общо и индивидуални разпореждания за възстановяване на отпуснатите за ползване количества запаси за извънредни ситуации на задължените лица до определените им нива. Разпорежданията за възстановяване са задължителни за всички задължени лица.

(2) Разпореждането за възстановяване на запасите за извънредни ситуации е административен акт, който освен реквизитите по Административнопроцесуалния кодекс включва и количеството на нефта и/или количеството и вида на нефтопродуктите, за които то се издава, както и крайния срок за достигане на определените им нива.

(3) Изпълнението на разпорежданията за възстановяване до определените им нива на запаси за извънредни ситуации се контролира от длъжностните лица по чл. 55 по документи и/или на място.

(4) Възстановяването на отпуснати за ползване запаси, управлявани от агенцията, се извършва с решение на Министерския съвет, въз основа на което се издава заповед от председателя на агенцията.

(5) Председателят на агенцията информира Европейската комисия за издаването на разпореждания и заповеди за възстановяване на запаси, както и за тяхното изпълнение.

Чл. 54. Задължено лице, което не изпълни разпореждане за възстановяване на запасите до определените им нива, дължи на агенцията обезщетение, представляващо равностойността на невъзстановените количества нефтопродукти. Обезщетението се изчислява по пазарни цени към датата на издаване на разпореждането.

Г л а в а с е д м а

КОНТРОЛ ВЪРХУ СЪЗДАВАНЕТО, СЪХРАНЯВАНЕТО, ОБНОВЯВАНЕТО, ПОЛЗВАНЕТО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ЗАПАСИТЕ ОТ НЕФТ И НЕФТОПРОДУКТИ

Чл. 55. (1) Председателят на агенцията осъществява контрол върху задължените лица и съхранителите на нефт и нефтопродукти, притежаващи регистрирани складове по чл. 38, относно изпълнението на задълженията им по създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запасите по този закон.

(2) Председателят на агенцията осъществява контрол върху съхраняването на територията на страната на запаси на икономически оператори и централни структури за управление на запасите на други държави – членки на Европейския съюз, при условия и по ред, съгласувани с компетентните органи на съответните държави.

(3) Председателят на агенцията осъществява контрол върху съхраняването в други държави – членки на Европейския съюз, на запаси на агенцията и на задължените лица при условия и по ред, съгласувани с компетентните органи на съответните държави.

(4) При осъществяване на контролните си функции председателят на агенцията се подпомага от служители на агенцията, определени с негова заповед.

Чл. 56. (1) При изпълнението на контролните си функции на територията на страната служителите по чл. 55, ал. 4 имат право:

1. на свободен достъп в обектите, където се съхраняват запаси по този закон, включително в данъчни складове по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове;

2. да изискват документи, данни, сведения, справки и други носители на информация от контролираните лица;

3. да проверяват отчетността на контролираните обекти;

4. да осъществяват предвидените от закона действия по обезпечаването на доказателства, включително да запечатват складовете, в които се съхраняват или следва да се съхраняват запаси;

5. да извършват насрещни проверки;

6. да изискват от трети лица сведения и документи, необходими за извършване на насрещните проверки;

7. да изискват писмени обяснения от проверяваните лица;

8. да ползват вещи лица, с които се сключва договор за възлагане на експертиза;

9. да издават задължителни предписания и да следят за изпълнението им.

(2) При осъществяване на правомощията си служителите по чл. 55, ал. 4 взаимодействат със съответните органи на Агенция „Митници“ и Националната агенция за приходите при условия и по ред, определени със съвместна инструкция на министъра на финансите и председателя на агенцията. При необходимост може да бъдат привлечени експерти и специалисти от други държавни органи, както и да се осъществява взаимодействие с компетентните органи на другите държави – членки на Европейския съюз.

(3) Органите на Министерството на вътрешните работи оказват съдействие на служителите по чл. 55, ал. 4 при осъществяване на контролните им функции, включително за издирване и връчване на документи на за-

конни представители на проверяваните лица. Съдействието се осъществява при условия и по ред, определени със съвместна инструкция на министъра на вътрешните работи и председателя на агенцията.

(4) При извършване на проверка по писмено искане на председателя на агенцията съответните държавни органи са длъжни да предоставят данни относно въведените на територията на страната при режим на внос или от вътрешнообщностни пристигания количества нефт и нефтопродукти, обема и вида на продажбите, осъществени от проверяваното лице, както и всяка друга информация, необходима за определяне на задълженията на проверяваното лице.

(5) Проверките се назначават и извършват по ред, определен с наредба на председателя на агенцията.

Чл. 57. (1) При извършване на проверка служителите по чл. 55, ал. 4 могат да предприемат мерки за обезпечаване на доказателства чрез извършване на опис на материалните активи и ценности или чрез изземване с опис на документи и други носители на информация. В случаите, когато няма други възможности за обезпечаване, те могат временно да запечатват складове, работилници и други обекти, свързани с дейността, за срок до 24 часа, а с писмено разрешение на председателя на агенцията – до 72 часа.

(2) За запечатването по ал. 1 се съставя протокол, в който се посочват датата и часът на извършване на действията, конкретните действия по запечатването, фактическите и правните основания за прилагането на мярката, срокът на прилагането ѝ, както и пред кой орган и в какъв срок тя може да се обжалва. Препис от протокола се предоставя на проверяваното лице.

(3) Мерките може да се обжалват в тридневен срок пред председателя на агенцията, който се произнася с решение най-късно в деня, следващ деня на постъпване на жалбата. Председателят може да потвърди, измени или отмени мерките и сроковете, за което жалбоподателят се уведомява в същия ден.

(4) Решението на председателя на агенцията може да се обжалва в 7-дневен срок пред Върховния административен съд, като жалбата не спира изпълнението на мерките, освен ако съдът постанови друго. Съдът се произнася в закрито заседание в 14-дневен срок с определение, което не подлежи на обжалване.

Чл. 58. За резултатите от проверките се изготвя констативен протокол. Когато констатациите съдържат данни за извършено нарушение по този закон, служител, определен по реда на чл. 55, ал. 4, съставя акт за установяване на административно нарушение.

Чл. 59. (1) Актът за установяване на административното нарушение се съставя в писмена форма в 14-дневен срок от приключването на проверката по реда на Закона за административните нарушения и наказания и трябва да съдържа:

1. име и длъжност на съставителя;
2. номера и датата на съставяне на акта;
3. данните за проверяваното лице;
4. фактическите и правните основания за издаване на акта;
5. дата или период на извършване на нарушението;
6. описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е било извършено;
7. законовите разпоредби, които са нарушени;
8. обяснения или възражения на нарушителя, ако е направил такива;
9. опис на приложените доказателства и иззетите документи и вещи;
10. подпис на лицето, съставило акта;
11. имената и точните адреси на свидетелите, единния им граждански номер;
12. дата на получаване на акта и подпис на лицето, което го е получило;
13. информация за претърпени имуществени вреди от нарушението.

(2) Фактическите и правните основания по ал. 1, т. 4 са мотивите на акта за установяване на нарушение.

(3) Екземпляр от акта за установяване на нарушение се връчва на нарушителя по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(4) Събраните в хода на проверката доказателства са неразделна част от акта за установяване на нарушението. Оригиналите на събраните писмени доказателства се прилагат към екземпляра от акта за установяване на нарушение, предназначен за агенцията, а копията от тях се прилагат към екземпляра, предназначен за проверяваното лице.

(5) Когато нарушителят не се яви за съставяне на акт за установяване на нарушение, актът се съставя в негово отсъствие и се изпраща за връчване от органите на съответната община или кметство, които са длъжни да уведомят нарушителя срещу разписка за депозирания акт и в 14-дневен срок от датата на получаването му да го връчат. При неявяване на нарушителя актът се подписва от оправомощено длъжностно лице от кмета на общината или кметството и не се връчва.

(6) В случай че нарушителят не може да бъде открит на посочения адрес, актът за установяване на административно нарушение се връща в агенцията неоформен, като се посочват обстоятелствата, поради които нарушителят не е открит.

(7) След връщането на акта председателят или заместник-председателят на агенцията издава наказателно постановление, което влиза в сила от деня на издаването му и се връчва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Г л а в а о с м а

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 60. Който не представи информация по чл. 4, ал. 2 или предостави невярна, неточна или непълна информация, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 2000 до 10 000 лв.

Чл. 61. (1) Който не представи информация по чл. 4, ал. 1, чл. 36, ал. 1 – 4 или предостави невярна, неточна или непълна информация, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 1000 до 10 000 лв. Когато нарушението е извършено повторно, наказанието е глоба, съответно имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) Задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 43, т. 1 или предостави невярна, неточна или непълна информация, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 500 до 5000 лв. Когато нарушението е извършено повторно, наказанието е глоба, съответно имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв.

Чл. 62. (1) Задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 17, ал. 1 и 2, чл. 24, ал. 4 и 6 и чл. 39, ал. 3, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в двоен размер на равностойността на запасите по пазарни цени към датата на установяване на нарушението.

(2) Лице, което като законен представител на юридическо лице е допуснало извършване на нарушение по ал. 1, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв.

Чл. 63. Който наруши разпоредбите на чл. 24, ал. 2, т. 3 и ал. 3, чл. 30, ал. 1 и 2 и чл. 35, ал. 9, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 15 000 до 150 000 лв.

Чл. 64. (1) Съхранител, който наруши разпоредбите на чл. 34, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 20 000 до 200 000 лв.

(2) Съхранител, който делегира съхраняване на запаси, които са му били делегирани по реда на чл. 18, ал. 1 и 5, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 20 000 до 200 000 лв.

(3) Съхранител, който не изпълни или допусне да не бъдат изпълнени задълженията по чл. 35, ал. 1 и чл. 38, ал. 6, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

Чл. 65. Който наруши разпоредбите на чл. 33, ал. 1 и 2, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 10 000 до 150 000 лв.

Чл. 66. Който не изпълни или допусне да не бъде изпълнено задължението по чл. 37, ал. 1 и 2, се наказва с глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 15 000 до 150 000 лв.

Чл. 67. Който не изпълни задълженията по чл. 35, ал. 7 и 11, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 68. (1) Който не изпълни задълженията по чл. 9, ал. 4 и чл. 37, ал. 3, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Задължено лице, което не е подало писмено искане за поддържането на запаси по чл. 21, ал. 3, 4, 5, 6 и 8 или независимо че е получило отказ, създава и поддържа запаси, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.

Чл. 69. (1) Който не окаже съдействие при извършване на проверка, възпрепятства нейното извършване, не изпълни задължителни предписания на служителите по чл. 55, ал. 4, писмени указания на председателя на агенцията или допусне такива действия, се наказва с глоба от 500 до 15 000 лв.

(2) При повторно извършено нарушение по ал. 1 наказанието е глоба от 1000 до 30 000 лв.

Чл. 70. Задължено лице или съхранител, който не изпълни задълженията по чл. 35, ал. 12 и чл. 36, ал. 5, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 71. Вещи лица, които не са извършили възложената им експертиза в определения по договор срок и това е довело до удължаване на срока за приключване на проверка, се наказват с глоба до 5000 лв.

Чл. 72. (1) Служител на агенцията, който разгласи, предостави, публикува, използва или разпространи по друг начин данни и обстоятелства, представляващи производствена или търговска тайна на задължено лице или съхранител, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба от 1000 до

2000 лв. и се лишава от право да изпълнява контролни функции по този закон за срок една календарна година.

(2) Служител на агенцията, който при наличие на достатъчно данни за извършено нарушение по този закон не изготви констативен протокол или не състави акт за установяване на административно нарушение, се наказва с глоба от 500 до 3000 лв.

Чл. 73. (1) Лице, което не изпълни задълженията си по този закон или допусне те да не бъдат изпълнени, извън случаите по чл. 60 – 72, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция от 1000 до 10 000 лв., ако не подлежат на по-тежко наказание.

(2) За всяко следващо образувано административнонаказателно производство по ал. 1 глобата или имуществената санкция е от 2000 до 20 000 лв.

Чл. 74. (1) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Актовете за установяване на административните нарушения се съставят от служителите по чл. 55, ал. 4, а наказателните постановления се издават от председателя на агенцията.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Признаци за затрудняване на доставките“ са налице, когато в рамките на два последователни месеца се получи намаляване с 20 на сто на общото ниво на доставките в страната на нефт и нефтопродукти спрямо същия период през предходната календарна година.

2. „Затрудняване на доставките на нефт и нефтопродукти“ е всяко затруднение, дори временно, водещо до значително намаляване на доставките от нефт и нефтопродукти или до съществено повишаване на цената им на световния пазар, което може да причини сериозни смущения в икономическата и стопанската дейност на страната и/или на друга държава – членка на Европейския съюз.

3. „Значимо прекъсване на снабдяването“ е съществено и внезапно намаляване на снабдяването с нефт и нефтопродукти за Европейския съюз или за отделна държава – членка на Европейския съюз, независимо дали това е довело до приемането на решение от Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси за ползване.

4. „Кризис от местен характер“ са ситуации, които могат да доведат до временно прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти, породено от извънредни събития

на територията на страната, включително в резултат на временни технологични и други затруднения, удовлетворяването на които няма да се отрази съществено върху общото количество запаси от нефт и нефтопродукти и върху възстановяването на задължителния им минимум. Кризите от местен характер не включват ситуацията, произтичащи от промени в цените на нефта и нефтопродуктите.

5. „Потребление на територията на страната“ са общите количества нефт и нефтопродукти, изчислени по метод, утвърден от председателя на агенцията, доставени в границите на страната за енергийна и друга употреба. Този показател включва доставките за промишлеността, транспорта, домакинствата и други битови нужди, както и за собствено потребление на предприятията.

6. „Производител на нефтопродукти“ е местно или чуждестранно физическо или юридическо лице, както и негови клонове, които са произвеждали на територията на страната през предходната календарна година тежки горива и нефтопродуктите, включени в чл. 2, ал. 1, и са използвали за собствени нужди и/или са реализирали крайните нефтопродукти на националния пазар.

7. „Взложител на производство на нефтопродукти“ е местно или чуждестранно физическо или юридическо лице, както и негови клонове, които са възлагали през предходната календарна година производство и преработване на територията на страната на тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и са използвали за собствени нужди и/или са реализирали крайните нефтопродукти на националния пазар.

8. „Вносител на нефт и нефтопродукти“ е местно или чуждестранно физическо или юридическо лице, както и негови клонове, които са осъществявали внос на територията на страната през предходната календарна година на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива и нефтопродукти, включени в чл. 2, ал. 1.

9. „Лице, осъществявало вътрешнообщностни пристигания на нефт и нефтопродукти“ е местно или чуждестранно физическо или юридическо лице, както и негови клонове, които са осъществявали вътрешнообщностни пристигания на територията на страната през предходната календарна година на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива и нефтопродукти, включени в чл. 2, ал. 1.

10. „Икономически оператор“ е лице, което е задължено да създаде и съхранява запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти за изпълнение на изискванията на Директива на Съвета 2009/119/ЕО на друга държава – членка на Европейския съюз.

11. „Задължено лице“ е икономически оператор, който по силата на чл. 22, ал. 2 – 5 или чл. 23, ал. 2 и 3 е длъжен да създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти като част от общото количество запаси за извънредни ситуации на Република България.

12. „Съхранител“ е юридическо или физическо лице, което е регистрирало склад по реда на чл. 38 на територията на страната и/или има необходимата правоспособност за осъществяване на съхраняване на нефт и нефтопродукти в други държави – членки на Европейския съюз.

13. „Добавка“ е химическо вещество, различно от въглеродород, което се добавя към даден продукт с цел промяна и подобряване на свойствата му и/или получаване на крайния продукт.

14. „Биогорива“ са течни или газообразни горива, използвани в транспорта и получени от биомаса, като „биомаса“ е биоразградимата част от продуктите, отпадъците и остатъчните продукти от селското стопанство, включително веществата от растителен и животински произход, горското стопанство и свързаните с него сектори, както и биоразградимата част от промишлените и битовите отпадъци.

15. „Вътрешнообщностни пристигания“ са доставки на нефт и нефтопродукти, представляващи пристигания по смисъла на чл. 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 638/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за статистиката на Общността, свързана с търговията със стоки между държавите членки, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3330/91 на Съвета, наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 638/2004“.

16. „Вътрешнообщностни изпращания“ са доставки на нефт и нефтопродукти, представляващи изпращания по смисъла на чл. 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 638/2004.

17. „Склад“ е всеки отделен стационарен резервоар и прилежащите му инфраструктура и съоръжения, предназначен за съхраняване на нефт и крайни нефтопродукти, без тръбопровод, резервоар на въздухоплавателно, шосейно, мореплавателно и речно транспортно средство, пътна и железопътна цистерна и цистерна на търговец на дребно (бензиностанция).

18. „Физическа достъпност“ са правила за разполагане и транспортиране на запасите, с които се гарантира тяхното отпускане за ползване или действителна доставка до крайните потребители и пазари при условия и в срокове, които водят до намаляване на евентуални проблеми в снабдяването.

19. „Създаване на запаси от нефт и нефтопродукти“ е дейност по тяхното закупуване, доставяне, приемане за съхраняване съгласно изискванията на този закон или предоставяне

по договор за заем и/или договор за влог с цел достигане на определеното ниво съгласно чл. 17, ал. 1.

20. „Съхраняване на запаси от нефт и нефтопродукти“ е дейност по тяхното поддържане в съответното количество и качество, при подходящи технологични условия и в състояние на непрекъсната готовност за ползването им.

21. „Обновяване на запаси от нефт и нефтопродукти“ е дейност по замяна в съответното количество и качество на запаси по този закон преди изтичане срока на съхраняването им или в изпълнение на изискванията на нормативни актове и стандарти за качество, без да се нарушават определените нива, с изключение на случаите по чл. 37, ал. 5.

22. „Възстановяване на запаси от нефт и нефтопродукти“ е дейност по тяхното закупуване, доставка, приемане за съхраняване или предоставяне по договор за заем и/или влог с цел достигане на определеното ниво съгласно чл. 17, ал. 1 след тяхното ползване по реда на чл. 46 – 51.

23. „Ползване на запаси от нефт и нефтопродукти“ е дейност на задължено лице, съхранител или на агенцията, с която на територията на страната се употребяват по предназначение запаси от нефт и нефтопродукти, променяйки тяхното състояние, или се извършва разпоредителна сделка с тях в полза на трети лица.

24. „Запаси за извънредни ситуации“ са запасите от нефт и нефтопродукти, които Република България е длъжна да създава и съхранява съгласно този закон.

25. „Целеви запаси“ са запаси от крайни нефтопродукти, които са частна държавна собственост, финансират се от държавния бюджет и са в количества и видове, определени с решение на Министерския съвет.

26. „Търговски запаси“ са запаси от нефт и нефтопродукти, съхранявани от задължените лица за гарантиране непрекъснатостта и ритмичността на търговския процес, като тези запаси са отделни от запасите за извънредни ситуации.

27. „Централна структура за управление на запасите“ е орган или служба на държава – членка на Европейския съюз, на която са предоставени правомощия за закупуване, поддържане и/или продажба на запаси от нефт и нефтопродукти, включително запаси за извънредни ситуации и целеви запаси.

28. „Делегиране“ е действие на лице, имащо задължения за създаване и съхраняване на запаси по този закон, с което то възлага на друго лице съхраняване на част или на всичките запаси, които са му били определени.

29. „Международни морски бункери“ са бункерите по Приложение А, подточка 2.1 към Регламент (ЕО) № 1099/2008.

30. „Среднодневен нетен внос и вътрешнообщностни пристигания“ са количествата нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите и нефтопродукти, изчислени по метод, утвърден от председателя на агенцията, доставени на територията на страната от внос или от вътрешнообщностни пристигания.

31. „Рандеман“ е процент или част от крайни нефтопродукти, които се получават от определено количество използвани суровини.

32. „Нефт“ е понятие по смисъла на определението за суров нефт, посочено в Приложение Б, подточка 4.1 „Енергийни продукти, за които се прилага“, т. 1 към Регламент (ЕО) № 1099/2008.

33. „Газов кондензат“ е понятие по смисъла на определението за ТПГ, посочено в Приложение Б, подточка 4.1 „Енергийни продукти, за които се прилага“, т. 2 към Регламент (ЕО) № 1099/2008.

34. „Суровини за рафинериите“ е понятие по смисъла на определението за суровини за нефтопреработвателните заводи, посочено в Приложение Б, подточка 4.1 „Енергийни продукти, за които се прилага“, т. 3 към Регламент (ЕО) № 1099/2008.

35. „Тежко гориво“ е нефтопродукт, различен от нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1, включен в подпозициите съгласно буква „е“ на т. 2 от допълнителните забележки на глава 27 от Комбинирана номенклатура на Европейския съюз от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1006/2011, предназначен за използване като гориво в стационарни инсталации и/или като суровина за рафинериите.

36. „Нафта“ е понятие по смисъла на определението за бензини, посочено в Приложение Б, подточка 4.1 „Енергийни продукти, за които се прилага“, т. 9 към Регламент (ЕО) № 1099/2008.

37. „Запаси от нефт и нефтопродукти“ са запасите от енергийните продукти, посочени в чл. 2.

38. „Предходна календарна година“ е календарната година, за която са използвани данните за потреблението или за нетния внос и вътрешнообщностните пристигания на територията на страната и въз основа на които са изчислени необходимите количества запаси, които трябва да бъдат поддържани или на действително наличните запаси към даден момент.

39. „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

§ 2. Този закон въвежда изискванията на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (ОВ, L 265/9 от 9 октомври 2009 г.) .

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Законът за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти (обн., ДВ, бр. 9 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 95 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 и 102 от 2008 г., бр. 12, 32, 82 и 93 от 2009 г. и бр. 88 от 2010 г.) се отменя.

§ 4. До 31 декември 2014 г. Република България може да поддържа запаси от нефт и нефтопродукти, съответстващи на 81 дни среднодневен нетен внос и вътрешнообщностни пристигания, от които 27 дни за агенцията.

§ 5. Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ и задължените лица са длъжни да поддържат и съхраняват нивата на задължителните запаси, определени по отменения Закон за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти, до 30 април 2013 г. Създадените до влизането в сила на този закон задължителни запаси от нефт и нефтопродукти придобиват статут на запаси по този закон.

§ 6. Производствата по регистрация на складове за съхраняване на запаси от нефт и нефтопродукти, започнали преди влизането в сила на този закон, се довършват по този закон.

§ 7. Регистрацията на складове по чл. 21 от отменения Закон за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти запазва своето действие след влизането в сила на този закон, като складовете се смятат за регистрирани по чл. 38.

§ 8. Регистърът на задължените лица по отменения Закон за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти остава в сила до 30 април 2013 г.

§ 9. Регистърът на регистрираните по чл. 21 складове от отменения Закон за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти запазва своето действие до влизането в сила на наредбата по чл. 8, ал. 4.

§ 10. Складовите записи, издадени до влизането в сила на наредбата по чл. 8, ал. 4, остават валидни до изтичане на посочения в тях срок.

§ 11. Бланките на складови записи по отменения Закон за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти остават валидни до 30 април 2014 г. и могат да бъдат използвани съвместно с бланките на складови записи, регламентиранни с наредбата по чл. 8, ал. 4.

§ 12. Предварителната информация по чл. 7, ал. 1, т. 9 относно методите за изчисление на нивата на запасите за 2013 г. се публикува на интернет страницата на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ до 25 февруари 2013 г.

§ 13. (1) Справка-декларацията по чл. 4, ал. 2 за 2012 г. се представя в Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ до 25 февруари 2013 г.

(2) Информацията по чл. 4, ал. 3, т. 2, ал. 4, т. 2, ал. 5, т. 2 и ал. 6 и 7 за 2012 г. се представя в Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ до 15 февруари 2013 г.

§ 14. Административнонаказателните производства, образувани от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ до влизането в сила на закона, се довършват по реда на отменения Закон за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти.

§ 15. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г. и бр. 29, 54 и 94 от 2012 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 78, ал. 1, т. 2, буква „б“ думите „Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти“ се заменят със „Закона за запасите от нефт и нефтопродукти“.

2. В чл. 102 ал. 5 се изменя така:

„(5) Контролът върху запасите от нефт и нефтопродукти в данъчните складове се осъществява и от лицата по чл. 55, ал. 4 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти.“

§ 16. В Закона за държавните резерви и военновременните запаси (обн., ДВ, бр. 9 от 2003 г.; попр., бр. 37 от 2003 г.; изм., бр. 19, 69 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 102 от 2006 г., бр. 54 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г. и бр. 16 от 2010 г.) в чл. 7, ал. 2 т. 8 и 11 се отменят.

§ 17. В Закона за енергията от възобновяеми източници (обн., ДВ, бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 29 и 54 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 50:

а) алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ купува и продава нефтопродукти, предназначени за създаване, съхраняване и обновяване на държавни резерви, военновременни запаси, запаси за извънредни ситуации и целеви запаси, несмесени с биогорива.

(2) Външните съхранители по Закона за държавните резерви и военновременните запаси създават, съхраняват, опазват и обновяват държавни резерви и/или военновременни запаси от нефтопродукти, несмесени с биогорива.“;

б) създава се нова ал. 3:

„(3) Задължените лица и съхранителите с регистрирани складове по чл. 38 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти създават и съхраняват запаси за извънредни ситуации,

несмесени с биогорива. Съхранителите съхраняват целеви запаси от нефт и нефтопродукти на територията на страната, несмесени с биогорива.“;

в) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думите „ал. 2“ се добавя „и 3“;

г) досегашната ал. 4 става ал. 5.

2. В чл. 67, ал. 3 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 4“.

§ 18. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г. и бр. 53 и 60 от 2012 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 57 се създава т. 5:

„5. е било управител, член на управителен или контролен орган на дружество, за което е било установено с влязло в сила наказателно постановление неизпълнение на задължения по създаване и съхраняване на определените му нива от запаси по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти.“

2. В чл. 141, ал. 8 се създава изречение второ: „Не може да бъде управител и лице, което е било управител, член на управителен или контролен орган на дружество, за което е било установено с влязло в сила наказателно постановление неизпълнение на задължения по създаване и съхраняване на определените му нива от запаси по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти.“

3. В чл. 234, ал. 2 се създава нова т. 2:

„2. е било управител, член на управителен или контролен орган на дружество, за което е било установено с влязло в сила наказателно постановление неизпълнение на задължения по създаване и съхраняване на определените му нива от запаси по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти.“

§ 19. Подзаконовите нормативни актове и вътрешните устройствени актове на председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ по прилагането на закона се издават в срок до три месеца от влизането му в сила.

§ 20. Подзаконовите нормативни актове и вътрешните устройствени актове, издадени от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ по отменения Закон за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти, се прилагат до издаването на актовете по § 19, доколкото не противоречат на този закон.

§ 21. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет.

§ 22. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 31 януари 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:

Цецка Цачева

1109

УКАЗ № 23

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за публичните финанси, приет от ХLI Народно събрание на 31 януари 2013 г.

Издаден в София на 8 февруари 2013 г.

Президент на републиката:

Росен Плевнелиев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:

Диана Ковачева

ЗАКОН

за публичните финанси

Г л а в а п ъ р в а

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда бюджетната рамка, общото устройство и структурата на публичните финанси и включва:

1. обхвата на публичните финанси;
2. обхвата, структурата и основните показатели на консолидираната фискална програма;
3. фискалните правила и ограничения;
4. съставянето, приемането, изпълнението и отчитането на държавния бюджет, на общинските бюджети и на други бюджети, попадащи в обхвата на консолидираната фискална програма;
5. режима на сметките за средствата от Европейския съюз;
6. режима на сметките за чужди средства;
7. финансовите взаимоотношения с общия бюджет на Европейския съюз и с други международни програми и договори;
8. банковото обслужване на бюджетните организации и системата на единната сметка;
9. централизираното разплащане на осигурителните вноски и на данъците;
10. отчетността на бюджетните организации.

(2) Елементи на бюджетната рамка се уреждат и с други закони.

Чл. 2. С друг закон не може да се създава уредба на материята – предмет на този закон, която се отклонява от принципите и правилата, определени с този закон.

Чл. 3. Публичните финанси са система за осигуряване и финансиране на публични блага и услуги, преразпределение и трансфериране на доходи и акумулиране на ресурси от бюджетните организации чрез приходи, помощи и дарения, реализация на финансови активи и поемане на дълг.

Чл. 4. Консолидираната фискална програма е система от обобщени показатели по централния бюджет и по бюджетите, сметките за средствата от Европейския съюз и сметките за чужди средства на бюджетните организации.

Чл. 5. Бюджетът на бюджетната организация е годишен финансов план, който се съставя, приема, променя, изпълнява и отчита съгласно този закон.

Чл. 6. (1) Бюджетите на бюджетните организации включват всички постъпления и плащания за дейността им за съответната бюджетна година с изключение на постъпленията и плащанията, за които се прилагат сметки за средства от Европейския съюз, и на операциите с чужди средства, за които са обособени сметки за чужди средства съгласно изискванията на този закон.

(2) Централният бюджет включва постъпления и плащания, които не са включени в останалите бюджети от консолидираната фискална програма.

Чл. 7. (1) Министерският съвет организира и ръководи съставянето, внасянето в Народното събрание и изпълнението на държавния бюджет чрез министъра на финансите и първостепенните разпоредители с бюджет.

(2) Висшият съдебен съвет организира и ръководи съставянето и изпълнението на бюджета на съдебната власт.

(3) Председателят на Народното събрание организира и ръководи съставянето и изпълнението на бюджета на Народното събрание.

(4) Органите за управление на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса организират и ръководят съставянето и изпълнението на бюджетите на социалноосигурителните фондове.

(5) Кметовете организират и ръководят съставянето, внасянето в общинския съвет и изпълнението на бюджетите на общините.

(6) Ръководителите на бюджетните организации, извън тези по ал. 1 – 5, организират и ръководят съставянето и изпълнението на бюджетите си.

(7) Първостепенните разпоредители с бюджет разработват и утвърждават вътрешни правила за организация на бюджетния процес.

Чл. 8. (1) Средствата от Европейския съюз и свързаното с тях национално съфинансиране се административат и управляват от бюджетните организации чрез сметки за средства от Европейския съюз.